

Lovrenški

UPOKOJENEC

Izdaja Društvo upokojencev Lovrenc na Pohorju

Letnik 3

Številka 1

Lovrenc, 31. 12. 1995

V NOVO LETO 1996

Biti upokojen ne pomeni imeti samo potrebno število let delovne dobe in prejemati pokojnino, ampak biti tudi življenjsko izkušen, spominjati se marsičesa. Med nami upokojenci so tudi taki, ki so preživelii obe svetovni vojni - prvo in drugo, nekateri med nami pa smo se rodili med obema vojnama. Štejemo si v čast, da so med nami tudi takšni, ki se spominjajo začetka stoletja. Spominjamo se časov po drugi svetovni vojni, ko sta bili hrana in obleka le na karte, a tudi časov obnove, gradnje ... Smejimo se osemdesetim, ko je zmanjkovalo kave, pralnega praška ter benzina. Upokojenci torej vemo za čas miru in vojne, za čas blagostanja in krize, pravzaprav vemo za vse ključne zgodovinske dogodke dvajsetega stoletja - izkusili smo jih na lastni koži. Vemo za dogodke zaradi katerih smo potočili solzo ali se smejali, preklinjali ali upali. Z letom 1996 bomo bližje letnici 2000, od nje nas ločijo le še štiri leta, zatoorej smo na pragu tretjega tisočletja. Dvajseto stoletje se neponovljivo izteka. Ko vnuki poslušajo naše otroške in mladostne spomine, poslušajo tudi delček zgodovine - krajevne in svetovne. Spominjamo se, pripovedujemo in smo neke vrste živi zgodovinski učbeniki. Upokojenci in pokojnine bodo obstajali tudi v 21. stoletju - upamo, da bodo večje kot v tem stoletju. Ob koncu starega in na začetku novega leta si zaželimo predvsem zdravje; to je - kakorkoli že - najvišja vrednota.

Za uredništvo
Matilda Vresnik

Lovrenška jekera - foto Franci

NOVOLETNA ŽELJA

Ura bije nam polnoč,
staro leto zdaj je proč,
v NOVO LETO stopamo,
zdravje, srečo voščimo.

Lojzka Šumer
v imenu društva

POROČILO PREDSEDNIKA DRUŠTVA OB KONCU ŠTIRILETNE MANDATNE DOBE

Preglejmo naše delo in prizadevanja v štiriletni mandadni dobi. Na zadnjem občnem zboru smo povedali in v programu zapisali, da bomo uvedli v društvu določeno dinamiko dela. Zapisali smo tudi, da bomo ustanovili enote, odbore, sekcije, krožke in ustrezne komisije. To nam je tudi uspelo. Še več, opravili smo še nekatera dela in poslanstva, ki jih sploh nismo predvidevali, a sta nam jih narekovala čas in narava dela.

Želim podati globalni pregled najbolj uspešnih področij našega dela v društvu:

I. IZLETNIŠTVO

V letu 1995 smo organizirali poleg običajnih izletov tudi kopalne izlete. V drugi polovici letošnjega leta smo razpisali mesečno po dva izleta: kopalni in nekopalni izlet. Kopalni izleti so bili organizirani v Moravce, v Podčetrtek in v Banovce. Organizirali smo tudi nekaj zelo uspešnih nekopalnih izletov:

- na Zahodno Pohorje, in sicer na Kope, Pungart, Črni vrh in v Slovenj Gradec;
- v Tržič in preko Jezerskega v Avstrijo – pot je bila dolga, vendar smo videli veliko lepega in občudovali Kamniško Savinjske Alpe, Karavanke in serpentine na avstrijski strani do nižine.

Krona izletništva pa je bil izlet na morje, v Izolo; šestdnevno bivanje na morju in dan za potovanje, bilo je resnično čudovito.

V letu 1995 se bo verjetno zvrstilo 15 ali 16 izletov, zato lahko trdim, da smo dosegli rekord na področju izletništva v našem društvu. Pred štirimi leti sem na občnem zboru povedal, da predvidevam 12 izletov letno, pa so me takrat člani čudno gledali. V tem letu pa sem dokazal, da je to možno in to ni bila neuresničljiva predpostavka.

Tudi danes vam bom povedal nekaj, kar vas bo začudilo; to pa je, da bomo morali pričeti razmišljati o lastnih društvenih prostorih. Vendar ne v kakšni kleti, kajti klet je klet, čeprav se za ureditev lahko vloži veliko sredstev, pa še vedno ostanejo kletni prostori. Naši vzorniki so nam lahko lovrenški čebelarji. Če bomo razmišljali o novih društvenih prostorih, je to možno uresničevati po funkcionalnih etapah. Vse funkcionalne etape pa tvorijo celoto. Misel je zasnovana tako, da se do cilja pride v daljšem časovnem obdobju.

Trdim tudi to, da nikoli ni tako težko, da se česa ne bi dalo storiti.

II. KROŽEK ZA ROČNE SPRETNOSTI

Ta krožek deluje zelo dobro. Okrog 30 tečajnic se vsako leto prijavi za to področje dela. Postale so znane daleč naokrog. Posebno privlačna je vsakoletna razstava z modno revijo in bogatim kulturnim programom.

III. KEGLJAŠKA EKIPA

Ekipa prinese društvu vsako leto doseženo tretje mesto na tekmovanju v ligi. Običajno poteka športni boj do tretjega mesta v ligi med ekipami iz društev: Maribor Center, Maribor Tabor in Lovrenčani. Kam se bo prevesila športna sreča, bo pokazal čas. Pričakujemo in upamo, da bo športna sreča naklonila neki dan večjo mero tudi našim kegljačem.

IV. KULTURNA ENOTA

Sedaj v sestavi Kulturne enote deluje le glasbeni ansambel našega društva. Potrebujemo ga pri raznih prireditvah v društvu, večkrat gostuje tudi drugod, skratka, pojavi se povsod tam, kjer ga želijo in potrebujejo. Prizadevali si bomo, da bo Kulturna enota dobila svojo celovito podobo v naslednjih nekaj letih.

V. NAŠ ČASOPIS – LOVRENŠKI UPOKOJENEC

Naše društvo se lahko ponaša tudi z lastnim časopisom. Časopis izide enkrat letno. Letos bo izšla že tretja številka, ki bo prinesla veliko novosti in bo zelo koristna ter zanimiva.

VI. HUMANITARNO POSLANSTVO PRI DRUŠTVU

Vsako leto v mesecu oktobru člani Humanitarne komisije nesejo darila na domove naših starostnikov, ki so stari nad 80 let. Tudi mlajšim članom, ki so bolni in so vezani na dom ali posteljo, izročijo enaka darila.

Starostniki, ki dosežejo 90 let starosti, dobijo poleg darila še šopek. Mnogim se ob obisku Humanitarne komisije utrne solza sreče, da se je društvo spomnilo nanje.

VII. POGREBNE SLOVESNOSTI

Pri našem društvu se na željo svojcev od vsakega našega člana v primeru smrti dostojno poslovimo. Kadar pa svojci ne izrazijo želje, da se društveno poslovimo, se pa iz vodstva društva udeležimo pogreba. Dostojno sodelujemo v vsakem primeru, ko gre za slovo od našega člana.

V petletnem obdobju, odkar vodim društvo, sem napisal 63 žalnih govorov. Veliko teh govorov je opravil Rajko Krajnc, hvala mu za vse to; zadnji dve leti, odkar se mi je glas stabiliziral, opravljam žalne govore sam.

VIII. STANOVANJSKA KOMISIJA

Ta komisija je imela veliko dela in problemov v tem mandatnem obdobju. Zvrstilo se je precej kočljivih problemov. Komisija se trudi in želi postopoma odpraviti najhujše probleme, kajti potem bo lažje nadaljevati z delom.

Komisija je pri svojem delu samostojna, tako je zapisano tudi v pravilih društva. Delo komisije je zelo zahtevno, občutljivo, neprijetno in še celo nevarno. Kljub najboljši volji in pripravljenosti pa skoraj nikdar ni možna taka rešitev, ki bi vsem ustrezala in bi bili vsi zadovoljni.

IX. DISCIPLINSKA KOMISIJA

Na vso srečo Disciplinski komisiji ni bilo potrebno obravnavati nobenega primera. Naša želja pa je, da bi bilo tako tudi v bodoče.

X. PLANINSKA SEKCIJA

Preko Planinske sekcije organiziramo letno približno dva izleta v planine. V bodoče jih bomo verjetno več.

XI. NAŠI POVERJENIKI NA TERENU

Kadar je potrebno, nesejo naši poverjeniki – vsak na svojem območju – članom našega društva potrebna obvestila. Na ta način smo dosegli to, da lahko v dveh dneh o določeni zadevi obvestimo vse člane društva.

XII. CEPLJENJE PROTI GRIPI

Članom našega društva smo omogočili cepljenje proti gripi v lovrenški ambulantni. Za cepljenje so člani društva plačali po 300,00 SIT, nečlani pa 500,00 SIT. Interesentom smo tako prihranili stroške potovanja

v Maribor in na Prvomajsko ulico, kar za vsakega posameznika znaša približno 1.000,00 SIT.

XIII. CERTIFIKATI

Zbirali smo certifikate za Kreditno banko Maribor, za Probanko Maribor in za Krekovo banko Maribor. Sedaj je podaljšano zbiranje certifikatov do 30. septembra 1996.

XIV. NAPOVEDI O DOHODNINI izpolnjujemo za naše člane vsako leto in jim dajemo tudi potrebna navodila in pojasnila.

Tako lahko ob izteku štiriletnje mandatne dobe ugotovimo, da smo zastavljene naloge dokaj uspešno opravili. To pa je bilo možno zaradi dobrega medsebojnega sodelovanja in zaradi delavnosti in odgovornosti vseh v vodstvu društva, vseh vodij enot, odborov, sekcij, krožkov in komisij, strokovnega vodja glasbenega ansambla in kegljaške ekipe. Kot predsednik društva se vsem – tako ali drugače sodelujočim – za njihovo požrtvovalno delo najlepše zahvaljujem.

Predsednik društva
Jože Javornik

KULTURNA ENOTA

Ta enota je bila ustanovljena leta 1991, da nudi članom društva različne kulturne dobrine. Tega nam v društvu do sedaj ni v celoti uspelo. Prizadevali si bomo, da bo Kulturna enota dobila svojo celovito podobo v naslednjih nekaj letih. Sedaj v sestavi Kulturne enote deluje le glasbeni ansambel DU. Ansambel pa sestavljajo:

- a) Ivan Bedenik, strokovni vodja ansambla, igra drugo tamburico in poje drugi tenor;
- b) Štefan Konec, član ansambla, igra prvo tamburico in poje prvi tenor;
- c) Franc Orter, član ansambla, igra harmoniko;
- d) Maks Bedenik, član ansambla, igra kitaro;
- e) Jože Javornik, organiz. vodja, igra bas.

Od leve proti desni so: Štefan Konec, Ivan Bedenik, Franc Orter, Maks Bedenik, Jože Javornik.

Glasbene vaje ansambla so enkrat tedensko po 2 uri, in to od septembra do konca junija. V juliju in avgustu pa so počitnice.

Ansambel sodeluje pri raznih prireditvah društva, večkrat gostuje tudi pri drugih društvih; skratka: pojavi se povsod tam, kjer ga želijo in potrebujejo. Redno pa ansambel igra vsako prvo soboto v mesecu članom društva oziroma upokojencem v dvorani pri Urbancu. Dani so resnično ugodni pogoji za srečanje upokojencev. Tudi razvedrila in prijetne zabave ob takih priložnostih ne manjka. Toda žal se nekateri upokojenci teh prijetnih trenutkov v življenju premalo zavedajo. Biti v veseli družbi, biti enak med enakimi, biti vesel in razpoložen, take vrednote vendar veliko pomenijo v življenju. Vsako srečanje upokojencev s plesom in petjem poteka na primernem kulturnem nivoju. Le odločiti se je potrebno in priti, saj ne bo nikomur žal. Ravno nasprotno, vsakdo bo vesel še nekaj dni, da je prišel na srečanje.

Vstopnino smo uvedli zato, ker je to najbolj dostojna oblika. Če gremo v kino ali v gledališče, plačamo vstopnino. Če gremo na sejem ali v kopališče, tudi plačamo vstopnino. Povsod tam, kjer nam nekaj nudi, tudi plačamo vstopnino.

Iz vsote vstopnine si v ansamblu nadomeščamo strune za instrumente in damo uglasbiti tudi harmoniko. Kot primer naj navedem, da ena struna za bas stane približno 5.000,00 SIT, dobimo jih lahko v Zagrebu. Nihče pa ne ve, kdaj bo struna odpovedala in kolikokrat v določenem časovnem obdobju.

Če bo tako kazalo, bomo za določeno obdobje prekinili srečanja upokojencev s plesom. Morda bomo poiskali bolj primerne občasne termine za taka srečanja.

Prosim upokojencev, da bi prišli na taka ali podobna srečanja, pa res ne moremo. Bolj ugodne priložnosti članom društva pa skorajda ne moremo nuditi. **Primer:** Če plača upokojenec vstopnino in spije dva mala brizganca (špricarja), plača le 400,00 SIT. Poleg tega lahko še posluša glasbo in petje in še zavrti se lahko, če mu je do tega. Najbolj pomembno pa je to, da se mu dan spremeni in ga zaključi v veseli družbi. Bolj ugodno pa ne vemo, kje bi se lahko srečali in zabavali.

Ansambel DU predstavlja naše društvo tudi navzven. Velikokrat smo povabljeni v razne kraje, največkrat pa v Maribor. Občudujejo nas in pravijo: "Kako lepo igrate in požete."

Potrebno je tudi povedati, da je Ivan Bedenik najstarejši muzikant v Lovrencu oziroma v Krajevni skupnosti. Mnogo let je vodil tamburaške zборе v okviru Tovarne kos in srpov in več kot 50 let pel pri raznih zborih v kraju. Za petje je prejel zlato Gallusovo značko in priznanje.

Poučeval je mnoge harmonikarje in vodil ter pripravljal številne ansamble.

Čestitamo mu!

Jože Javornik

Počitnice so mimo in "PIKAPOLONICE" smo se 5. oktobra ponovno zbrale v šoli. Pričele smo zopet s pletenjem in kvačkanjem. V krožku nas je dvajset, a število še ni dokončno. Novembra nas je bilo še več.

Kot vsako leto doslej bomo tudi v tej sezoni pripravile kaj novega. Poleg za nas že običajnih del se nameravamo letos spoprijeti z makrameji. Pa tudi pri kvačkanju bo kaj novega. Počakajte na razstavo, upamo, da vas bomo presenetile.

V lanskem krožku so se nam pridružile tudi učenke naše šole in ob koncu pripravile uspešno razstavo izdelkov. Krožek učenk je vodila ga. Vida Roškar. Želimo, da bi se nam pri pletenju in kvačkanju v jubilejnem letu znova pridružile učenke osnovne šole.

Poleti smo si ogledali razstavo ročnih del v Črni na Koroškem v času Koroškega turističnega tedna in tako vrnile njihov obisk na naši razstavi. Nekaj naših članic pa si je ogledalo ročnodelske razstave v Pekrah, Rušah in Limbušu.

V začetku septembra smo razstavo ročnih del ponovile, in to v okviru Jezernikovih dnevov.

Letos se shajamo že peto leto. Torej slavimo prvi jubilej. Res je, da to še ni dolga doba, a smo vseeno ponosne na vztrajnost in uspešnost pri delu. Ob zaključku petega leta bomo zopet pripravile razstavo v šolski avli.

Za ročnodelski krožek "PIKAPOLONICA"
Milena Fornezzi

Lep je ta naš svet

Ko se dan prebudi,
svet v jutranjem soncu blesti
in vsa naša lepa dolina
v tisočih barvah žari.

Pojdi v naravo, ko se prebuja,
svečo, lepoto, našel boš tam,
vsaka zavist naj ti bo tuja,
pa zagotovo lep ti bo dan.

Če na vogalu te sosed ustavi,
nasmej se mu in lepo ga pozdravi,
pa kamorkoli popelje te pot,
imel boš prijatelje povsod.

Zato pogosto veder nasmeš
radost naj sije v tvojih očeh,
saj smo Slovenci veseli ljudje,
kar je narobe, brez mimo naj gre.

Lojzka Šumer

Skoraj bo že leto naokoli, ko smo upokojenci iz Lovrenca predstavili prvo kandidatno listo za občinske volitve. Tako je bil dosežen cilj, da imamo upokojenci s stranko DESUS (Demokratska stranka upokojencev Slovenije) svojega predstavnika iz Lovrenca v svetu občine Ruše. Prav tako imata svojega predstavnika društvi iz Ruš in Selnice, kar znaša 12% občinskega sveta.

Iz naslova je razvidno, da se zopet bližajo volitve, tokrat na državni ravni. Na volitvah leta 1992 stranka upokojencev ni nastopala samostojno, ampak je simpatizirala z drugimi strankami. Te pa so ji veliko obljubljale, po volitvah pa so nanjo pozabile. V parlamentu se je za upokojence zavzemal le poslanec Sisinger – predstavnik upokojencev, prej Združene liste, iz Maribora.

Stranka upokojencev se je odločila, da na naslednjih volitvah nastopi samostojno, torej s samostojno kandidatno listo. Cilj vseh upokojencev Slovenije je, da bodo v parlamentu zasedli upokojenci – to je stranka DESUS – 8 poslanskih mest. Zakaj taka zagnanost za poslanska mesta na nivoju države? Iz medijev, to je televizije, radia in časopisja, lahko skoraj dnevno zasledimo, da nas je upokojencev preveč, da smo predragi in da bo potrebna vrsta reform za pocenitev pokojninskega sistema, kar pomeni zniževati ali neusklajevati pokojnine, z drugimi besedami to pomeni, da se realno pokojnine znižujejo, ali drugače: življenjski standard upokojencev bo vse nižji.

Ker so bile takšne tendence prisotne že leta 1993, je stranka upokojencev izvedla akcijo podpisovanja izjav. Izjava je vsebovala zahtevo, naslovljeno na državni zbor, da se zaščitijo upravičene zahteve upokojencev in da se jim prizna pravica samoodločanja.

To akcijo je kot sponzor podpirala Delavska hranilnica, Ljubljana, Dalmatinova 4. Pri tej akciji smo našli skupen interes z vsemi društvi upokojencev, še zlasti pa z večino borcev NOB, ki nas je v akciji neposredno podprla.

Takšno zbiranje izjav je vplivalo na odločitev poslancev, da so glasovali proti sprejetju vladnega predloga o odložitvi poročila pokojnin za leto 1994. Stranki DESUS je tudi uspela sprememba člena zakona, ki se nanaša na sestavo skupščine ZPIZ-a, tako da imamo sedaj, v 40-članski skupščini – na državni ravni – 16 zastopnikov upokojencev in 4 zastopnike invalidov.

Kot edina stranka upokojencev smo na podlagi skupnega interesa razvili sodelovanje z ZDUS (Zveza društev upokojencev Slovenije). Ugotovili smo, da je ZDUS nestrankarska, civilna – druž-

bena organizacija upokojencev. Naš skupen in temeljni interes stranke pa je, da smo v nastopanju in akciji enotni.

Prav tako sodelujemo z Zvezo združenj borcev in udeležencev NOV Slovenije, in to v konkretnih akcijah; zlasti pri osebnem izjavljanju, priznavanju vloge NOB in zaščiti pravic borcev, skratka povsod, kjer se naši interesi prekrivajo.

Prav zato se moramo za naslednje državne volitve temeljito pripraviti, dobro pretehtati koga bomo predlagali in volili, da nas bo zastopal v parlamentu – branil pravice upokojencev.

Kot množična populacija lahko odigramo pomembno vlogo, seveda, če bomo enotni.

Edvard Goričan, ing. gozd.

Jesenska

Ime mi je MARTIN,
ga boter je dal,
saj boljš'ga imena,
tudi sam ne bi zbral.

Rad v šolo sem hodil,
noben'ga se bal,
sošolcem nagajal,
z odliko končal.

Ves svet sem prehodil,
naravnost – počez,
sem tol'ko prišparal,
saj nisem "čez les".

Sem hišo poded'val,
mi – je ženka ušla,
ni bila za delo,
ker nova ni b'la.
Zdaj res sem svoboden,
si pojem kot ptič,
zastonj so mi dali,
ime "FICFERIČ".

In morje sem črtal,
planince ravnal,
zdaj pa se pripravljam
na "MARTINOV BAL".

Tri dni bom ga lumpal,
se VINČA napil
tri dni PIVO žlampal,
se trezen zbudil.

Na vrata prilimal bom veliki napis!

VSTOP PREPOVEDAN JE
ZARADI STEKLINJE,
VELJA ZA VSE MOŠKE
IN PA DEKLINJE.

KMK

90 IN VEČ LET SO PRAZNOVALI

Pavla GRABNER
roj. 16. 1. 1905
Gornji trg 40

Zofija PODREPŠEK
roj. 5. 5. 1905
Ob Radoljni 36

Franc KRANER
26. 11. 1905
Gornji trg

Vsem trem jubilantom iskreno čestitamo in želimo še mnoga leta.

Veliko dobrega, predvsem pa zdravja, želimo tudi ostalim, ki imajo nad 90 let, in naši najstarejši krajanki stari 101 leto:

Ivan Vračko, roj. 3. 5. 1904
Justina Jevšenak, roj. 27. 11. 1903
Urška Orter, roj. 18. 10. 1903
Ivana Lampreht, roj. 24. 5. 1903
Franciška Petre, roj. 3. 1. 1901
Antonija Tomažič, roj. 10. 1. 1894

Dušan Fornezzi

IZ STARIH ČASOV

V času okoli leta 1918 na hribovskih kmetijah še ni bilo elektrike, niti petrolejk. Večerno temo je na naši domačiji razbijal le plamen posebej za to namenjenega svečnika, saj so si petrolejko lahko privoščili le premožnejši kmetje.

V tem prispevku želim predstaviti svečnik, ki smo ga uporabljali pri večernih družinskih delih.

Svečnik je bil narejen iz železa, visok meter in pol. Bil je izdelan v obliki velikih klešč, v katere smo vstavljali približno 80 cm dolge, v 40 cm široke trske, katere smo pred tem dobro posušili nad zidanim štedilnikom. Pod takšnim svetilom je stal še lesen čeber z vodo, kamor so odpadali ogorki trsk. Svečnik je navadno stal sredi kuhinje. Mi, zbrani okoli njega, pa smo se posvečali vsak svojemu delu. Mati je predla lan, z eno nogo je poganjala kolovrat, z drugo pa zibelko, v kateri je spalo dete. Oče je luščil koruzo, hčere pa so se ukvarjale z ročnimi deli, otroci pa smo pisali domače naloge. Mnogokrat smo si v taki družbi zapeli. Oče je ob taki priložnosti znal povedati različne zgodbe, katerim smo se mnogokrat nasmejali ali pa se jim tudi čudili.

Lan, ki ga je mati predla, je bil pridelan na domačem polju, in sicer takole: mati je najprej posejla laneno seme, katero je po vzklitju zraslo

približno 40 cm visoko, cvet je bil modre barve in zelo drobcen. Ko je lan dozorel, smo ga pulili s koreninami vred, ga zložili v snopiče, nakar je potreboval svoj čas za sušenje. Pred trenjem pa se je moral sušiti še v krušni peči. Osebo, ki je skrbela za sušenje lana, smo imenovali "SUHA BABA". Ženske, ki so lan trle, so naredile predivo dolgo približno 40 cm. S predenjem letga se je oblikovala tanka nit. Lanene klopčiče je dobil v roke "kavc"-tkalec, ki je platno tudi stkal. Laneno platno je bilo namenjeno izdelovanju rjuh, pregrinjal za postelje, namiznih prtov, zaves, brisač, šolskih torbic in oblek.

Naši najlepši izdelki so nastajali ob spremljavi petja in smeha.

Materinim zlatim rokam sem posvetila naslednje besede:

"Kolovrat tiho se vrti,
iz njega pesem se glasi,
kako je mati skrbno predla,
obleke lepe nam navedila.
Čas beži, beži,
kolovrat nemo zdaj stoji;
le misel lepa je ostala,
na tebe, naša mati draga".

Rozika Vaupotič

To Božično voščilo je namenjeno vsem bralcem tega lista!

Pod brado nastavljal je goslice,
iz srca izzvenele so pesmice,
v Betlehem božji vse to doni,
a lepše noči od božične pač ni.
Naj za Božič v srcih naših luč zagori
in mir bo na svetu sklenjen za vse ljudi.

Leto, ki prihaja, naj poraja
veliko lepote v naše življenje in kraje,
da lažje prenašali bomo vsakdanje težave!

Rozika Vaupotič

Posebna zahvala in priznanje gre vsem,
ki so se odzvali našemu klicu.
Vaš prispevek za reklamne oglase v našem
časopisu je zelo velik. Nesebično ste ga
poklonili društvu, uredniškemu odboru, in s
tem omogočili že tretjo izdajo časopisa
"Lovrenski upokojenec".
Vabimo vse naše člane in druge prebivalce,
da se oddolžijo našim pokroviteljem
tako, da jim zaupajo svoje vsakodnevne
potrebe.

Jože Javornik, preds. društva

JESENSKA

Jesen življenja prinaša v naša srca otožnost vsakdanjosti. Pa vendar moramo vse sprejeti z milino in se zahvaliti Njemu, ki nas vodi na naši življenjski poti. Ne hodimo sami, nevidno nam sledi Nekdo, ki šteje naše korake.

Zavedaš se velikih sprememb, pa jih ne moreš popraviti. Čudovito je, če ti je bila dodeljena vesela narava. Ob vsakdanjih tegobah in spremembah zbiraš moči, ki ti dajejo voljo za življenje v tej vsakdanjosti, ki je tudi eno samo prilagajanje vsakemu in vsem.

Pa vendar – živeti med svojimi je vendar lepo, tudi v tem obdobju. Strpnost in razumevanje sta vrednoti, ki premostita razlike med generacijami. To pa je tudi zadovoljstvo, ki ti ohrabljuje včasih že monotoni vsakdan.

Rozika Vaupotič

"JEZERNIKOVI DNEVI"

Letos smo že drugič pripravili "JEZERNIKOVE DNEVE". Želimo, da postanejo vsakoletna prireditve, ki bo, oziroma je že, nadomestila nekdanji krajevni praznik.

"Jezernikovi dnevi" naj postanejo tradicionalni. Krajanom in gostom naj ponudijo zanimive prireditve s kulturnega, zabavnega in športno-rekreativnega področja.

Pravljica o pohorskem, lovrenškem Jezerniku, je ena od domačih pravljič o jezeru pod Roglo, ki ga danes ni več. Ker je to pravljica z našega Pohorja, z našega lovrenškega predela, želimo, da jo z vsakoletnimi Jezernikovimi dnevi ohranimo oziroma iztrgamo pozabi.

V letošnjih "Jezernikovih dnevih", ki so trajali od 1. 9. do 9. 9. 1995. leta je bilo trinajst kulturno-zabavnih in 15 športno-rekreativnih prireditev. Po odzivu krajanov verjetno ni bojazni, da ta prireditve ne bi postala značilnost našega lepega Lovrenca.

Slovenski pisatelj, naš krajan gospod Drago Vresnik je decembra 1986. leta zapisal:

"V Lovrencu so nekoč stari ljudje pripovedovali veliko pravljič o pohorskih jezerih. Pravljica o Jezerniku je ena od domačih pravljič o velikem jezeru pod Roglo, ki ga danes ni več. V tem jezeru so nekoč prebivala pravljicihna bitja, tako je umovala ljudska domišljija. In tukaj je prebival

tudi povodni mož – lovrenški, pohorski Jezernik. Zapisana je po pripovedi starega pohorskega pastirja Šimena Kamenika in lovca Martina z Vrelenka. Spada torej med naše domače izročilo, ki smo ga dolžni ohraniti ne le za nas, ampak tudi za bodoče rodove. Saj je pravljica opomin za danes in jutri: kakšen naj bo človek v medsebojnih odnosih in do bogastva ter lepote naše narave, naših zelenih planin.”

Pravljica o “Lovrenškem Jezerniku” je predstavljena v lični knjižici v obliki stripa. Ilustracije so delo Alenke Križnik, takrat učenke lovrenške osnovne šole.

Nekaj besed bi rad zapisal še o avtorju-zapisovalcu, o Lovrenčanu gospodu Dragu VRESNIKU:

Rodil se je leta 1926 na Ruti v Dravski dolini.

Osnovno šolo je obiskoval in končal v Lovrencu na Pohorju, kamor se je po njegovem rojstvu preselila družina VRESNIK. Med drugo svetovno vojno je vsa družina zelo trpela. On pa je bil poslan v Nemčijo na prisilno delo. Od tam je pobegnil domov in odšel v partizane. Po vojni je maturiral na klasični gimnaziji v Mariboru in se vpisal na Visoko šolo za novinarstvo in politične vede v Ljubljani.

V novinarstvu se je kar na začetku uveljavil s svojo izvirno – osebno noto in zanj razpoznavnim slogom. Pri dnevniku VEČER je bil dolga leta odgovorni urednik in zaslužen za visoko naklado in popularizacijo mariborskega dnevnika.

Od VEČERA je odšel k časopisni hiši “DELO”, od tam pa k Izvršnemu svetu Slovenije, kjer je bil tajnik za informacije in tisk.

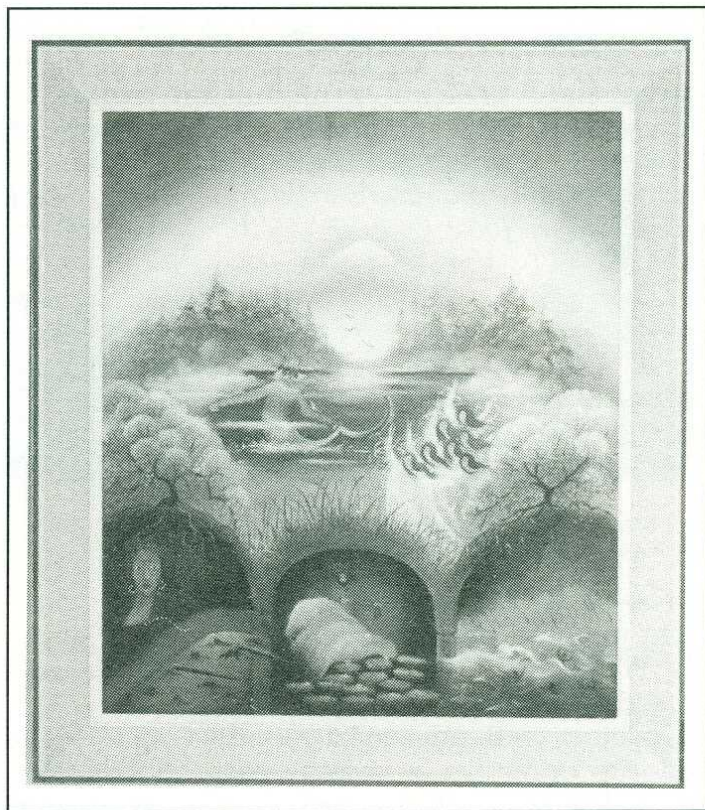
Kot pisatelj se je začel uveljavljati že med vojno, na slovensko literarno prizorišče pa je vstopil 1953. leta s povestjo “DAN V OKTOBRU”. Sledila je daljša povest “ZEMLJA GORI”, nato še povesti “KOŠENICE” in “NA BEGU”. Lotil se je tudi mladinskega pisanja: “ČAROVNI KLJUČ”, “LISKO Z GORA” in “ZAKLAD NA OBALI”.

Leta 1973 je izšel njegov najambicioznejši tekst – roman “PRAZNINA”. Dogajanje v tem delu je preneseno v Maribor, predvsem pa v naš pohorski Lovrenc.

Lovrenc in Lovrenčane je imel brez dvoma rad in morda je ravno zaradi tega zapisal pravljico o POHORSKEM JEZERNIKU.

Življenje in delo enega najznamenitejših Lovrenčanov bo treba še raziskati, znanstveno osvetliti in postaviti na pravo mesto.

Dušan Fornezzi

Umetniška upodobitev Pravlјice o Jezerniku. Delo slikarke Zore Zavrnik. Fotografija: Foto Franci, Lovrenc

ŠLI SMO NA GORENJSKO

Ko smo se v društvu odločili, da bomo v mesecu septembru organizirali izlet po Gorenjski, smo bili prepričani, da bo ta izlet pritegnil naše člane. Res je bilo zanj zanimanje veliko.

21. 9. 1995 ob 6. uri nas je odpeljal izletniški avtobus iz Lovrenca na Pohorju na to precej dolgo, a zanimivo rajžo. V prijetnem vzdušju, ob lepem vremenu, smo se odpeljali preko Maribora in Celja do Kamnika, kjer je bil prvi postanek.

Naš tako priljubljeni MINI BIFE nam je postregel s kavico in sendviči, pa tudi žejni so dobili okrepčilo. Ker nam je bil čas bolj skopo odmerjen, smo si Kamnik, mesto pod Kamniškimi Alpami, le bežno ogledali. V tem mestu ima največjo vlogo industrija. Kulturni center Kamnika je grad z muzejem in galerija s slikarsko zbirko Mihe Maleša.

Nadaljevali smo pot na Brezje, kjer je znana romarska cerkev Marije Pomočnice. Prvotni cerkvi Sv. Vida iz 15. stoletja so leta 1800 prizidali Marijino kapelo. Leta 1814 je po zaobljubi Leopold Layer naredil sliko Marije z detetom Jezusom. K tej čudodelni podobi, ki krasi kapelo, se verniki radi zatekajo po pomoč v svojih stiskah in je najbolj obiskana božja pot na Slovenskem.

Po obisku te cerkve smo se odpeljali v Be-

gunje. Najprej smo si ogledali begunjske zapore in grobišče talcev. Že ko vstopiš v to grozljivo stavbo stare graščine z najhujšimi zapori na Gorenjskem, vidiš spominsko ploščo z napisom: *"Tod so se v vojnih letih noč in dan v neenakomernem ritmu menjavali kriki mučenikov, žvižgi gestapovcev, ječanje umirajočih ..."* Od 20. 5. 1941 do 4. 5. 1945 je bilo v teh zaporih 12.134 jetnikov, od tega 2280 žensk in 405 otrok. Srce se nam je stiskalo in solze so silile v oči, ko smo hodili skozi te celice smrti, kjer so ohranjeni na stenah še razni zapisi teh obupancev.

Najbolj mi je ostal v spominu naslednji:

"Če ti srce v bolesi mre,
če stre se ti v veliki boli,
če slednja nada se podre,
– obupati nikoli."

Naj se ti časi več ne ponovijo!

Od tod smo odšli v prijetnejše okolje, v gostilno "Pri Jožovcu", kjer je domačija bratov Avsenik in sedaj znano gostišče.

Gostilno vodi sin Slavka Avsenika. Gostišče je čudovito opremljeno, izvrstna pa je tudi postrežba. Tukaj smo ob dobrem kosilu pozabili na grozote vojne in dobro razpoloženi nadaljevali pot.

Naslednji postanek je bil Tržič, mesto ob vznožju Karavank in Kamniških Alp. To je industrijsko mesto, preko Ljubelja povezano z Avstrijo. Naš namen je bil obiskati trgovino Tovarne obutve PEKO, kjer nudijo veliko izbiro čevljev. Precej izletnikov je čevlje tudi kupilo, čeprav cene niso bile tako hudo nizke, kot smo pričakovali.

V Tržiču smo imeli zadnji postanek v Sloveniji, ker smo imeli v načrtu še nakup v Pliberku – Avstriji.

Pot nas je vodila preko mejnega prehoda Jezersko. Že med potjo do Jezerskega so nas pozdravljale Kamniško Savinjske Alpe in Karavanke. Ko smo se na drugi strani mejnega prehoda pričeli spuščati v dolino, smo v daljavi videli pravokotne serpentine. Premagati smo morali približno 900 m višinske razlike.

Oddahnili smo si, ko smo srečno prispeli v dolino. V Pliberk smo prispeli pravočasno in smo imeli še dovolj časa za nakup v trgovini.

Od tu naprej nas je pot vodila proti domu. Vendar smo imeli postanek še v Prevaljah, kjer nam je mini bife ponudil še zadnje zaloge pijače. Razpoloženje je postalo še boljše in izpred avtobusa se je zaslišala naša pesem. Petje se je nadaljevalo do konca poti, pa tudi šal ni manjkalo.

Domov smo prispeli zadovoljni, saj smo videli veliko lepih krajev in preživeli res prijeten dan. Takih izletov si še želimo.

Lojzka Šumer

NAŠE BIVANJE NA MORJU

Tudi letos smo se lovrenški upokoјenci odločili za skupno bivanje na morju. Tako smo že četrto leto zapovrstjo s pomočjo organizacije DU Lovrenc odšli v hotel Delfin v Izolo. Naš skupni dopust je trajal 7 dni, in sicer od 26. avgusta do 1. septembra. Vsak upokoјenec je imel možnost, da je bivanje na morju plačeval obročno. Marsikdo si je denar za obrok prihranil tako, da si je pripravljaj bolј enostavno in manј drago hrano. Vsi smo z velikim veseljem pričakovali dan odhoda na morje. Ko smo se srečevali v Lovrencu na trgu, smo si pripovedovali, koliko časa nas še loči do odhoda na morje. Nekega dne me je srečal na trgu upokoјenec s hriba, stala sva vsak na svoji strani ceste, z roko mi je pokazal razdaljo med palcem in kazalcem, kar je pomenilo, da nas loči do odhoda na morje samo še kratek čas (to je bilo 14 dni). Spoznala sem, koliko našim upokoјencem pomeni tako skupno bivanje; saj drugače marsikateri na morje sploh ne bi šel. Končno je prišel naš dan. Že ob 6. uri zjutraj smo se zbrali na zbirnem mestu. Tudi avtobus "Turist agent Maribor" nas je že čakal in z njim prijazen šofer Marjan. Kar lepo število nas je bilo zbranih. Vsi smo bili praznično oblečeni in tudi lepe pričeske smo imeli, da nas je bilo kar lepo pogledati. Prtljage ni bilo malo. Začeli smo jo zlagati v avtobus in ga napolnili do zadnjega kotička. Tudi vsi sedeži so bili zasedeni. Ko smo bili vsi tako lepo zbrani na sedežih avtobusa, smo se odpeljali iz domačega kraja in si rekli: "Nasvidenje Lovrenc čez 7 dni".

Pot nas je najprej vodila po Dravski dolini proti Velenju. Tam smo imeli prvi postanek. Vsak si je po svoje poiskal okrepčilo. Nekateri so se ustavili kar pri avtobusu, kjer so bili postreženi s kavico in drugo pijačo. Naslednji postanek je bil na Trojanah. Tukaj smo se vsi več ali manј okrepčali s hrano in pijačo ter nato veselo nadaljevali pot do morja. V izolo smo prispeli nekoliko kasneje, kot smo načrtovali, saj smo pred Ljubljano zaradi zapore ceste čakali več kot eno uro. V hotel Delfin smo prišli okrog 14. ure. Čeprav smo bili od potovanja že nekoliko utrujeni, smo bili prav veseli, ko smo zagledali nov parkirni prostor – tudi za avtobus – v neposredni bližini hotela. Takoj za tem smo dobili tudi sobe in kosilo. Vsak je imel možnost, da se je v svoji sobi odpočil in sprostil od vožnje. Zato smo osebju v hotelu Delfin hvaležni za sprejem in primerno namestitvev. Še isti večer smo nekateri odšli na "Izolsko noč". Ob večernem sprehodu po Izoli smo si ogledali ves hrup, blišč, dobre

in lepote noči. Seveda pa je bil največja atrakcija v Izoli na drogu obešen 3 m dolg morski pes, katerega so ulovili le kakšen dan pred izolsko nočjo. Utrujeni od vsega, kar smo videli, in od množice ljudi, ki smo jo srečevali na izolski noči, smo se odpravili v hotel k počitku.

Naslednji dan je bila nedelja. Po zajtrku se nas je pri avtobusu zbralo 40 izletnikov. Odpeljali smo se v Ankaran. Obiskali smo našega rojaka, g. Iva Miklavca. Bili smo v cerkvi in po sv. maši nas je g. Ivo Miklavc povabil na mini sendviče, pecivo, kavo; vina pa smo spili kar dva zaboja. G. Miklavcu smo se zahvalili za pogostitev in mu za zaključek tudi nekaj zapeli. Od tod nas je še naprej spremljala pesem. Pot smo nadaljevali mimo hotela Ankaran, zdravilišča Valdoltra, nato mimo otroškega okrevališča. Peljali smo se še dalje mimo policijskega in vojaškega počivališča, vse do mejnega prehoda Lazaret, kjer smo se obrnili proti Izoli. Pesem in smeh sta nas spremljala do hotela Delfin. Nato smo imeli kosilo in po kosilu prosto. Tisti, ki so bili bolj odporni, so zaplavali v morju zunaj na prostem, ostali v bazenu, ki je v samem hotelu Delfin, kar je zelo prijetno, saj smo se lahko kopali ne glede na to ali je bilo zunaj hladno ali slabo vreme. Popoldan je kmalu minil in spet je bila na vrsti večerja in po večerji ples ob prijetni glasbi. Prav prijetno je bilo pogledati, kako se nekateri, čeprav že upokojenci, še mladostno zavrtijo ob valčku ali poskočni polki. Nekateri pa zaradi bolezni s težavo delajo plesne korake. Kljub temu jih je veselje gledati, ko vidiš na njihovih obrazih smeh in veliko volje do življenja. Ura je bila že blizu polnoči in odšli smo k počitku.

Tretji dan našega bivanja je bil ponedeljek. Tudi ta dan se nas je nekaj zbralo po zajtrku pri avtobusu in smo se odpeljali v Koper. V Koprro smo odšli v trgovino z italijanskim blagom, da bi kupili kaj primernega in poceni zasebe ali svoje najdražje. Najpogosteje kupujemo za vnuke in vnukinje. Po tem nakupu smo se okrepčali s kavico ali sladoledom. Spet smo odšli v hotel Delfin na kosilo. Popoldan in večer je preživel vsak po svoje.

Četrty dan je bil torek. Tudi ta dan smo se nekateri po kosilu zbrali pri našem avtobusu in se odpeljali v Lipico. V Lipici smo ob polurnem programu videli, kako čudovito znajo lipicanci hoditi ali plesati ob glasbi. Eden izmed konj je tudi pokazal, kako lahko konj ostane nekaj časa v zraku. Prav zanimivo je bilo vse to videti. Po predstavi smo si še ogledali ostale lipicance, ki jih je 170. Imajo tudi majhne konjičke ali ponije. Še marsikaj smo zvedeli. Po tem ogledu smo se zapeljali v Sežano. Kdor je želel kupiti poceni

pršut, ga je tu lahko kupil. Nato smo se vrnili v Lipico, kjer smo šli po 18. uri v Casino. V spodnjih prostorih smo v samem blišču videli približno 200 igralnih avtomatov in primerno množico ljudi, ki so igrali nanje. Zvedeli smo, da je 95% vseh obiskovalcev Casinoja Italijanov. Plačilno sredstvo v Casinoju je lira. V tem prostoru je tudi banka. V zgornjih prostorih smo videli ruleto. Videli smo igralce, ki so igrali in krupjeje, ki sodelujejo pri igrah in so tudi imenitno oblečeni. Zvedeli smo tudi, da se zgodi, da kateri od igralcev igra tako dolgo, da zapravi vse premoženje. Spet smo se veseli vračali proti hotelu, saj smo marsikaj videli, v igralnici pa nič napravili. V hotelu nas je že čakala večerja in po večerji ples.

Peti dan našega bivanja na morju nas je šlo nekaj po zajtrku z avtobusom v Piran. Zapeljali smo se do Belega Križa, potem smo se še peljali do bližine gradu nad Piranom. Nato smo pot nadaljevali do gradu, od koder smo imeli lep razgled na Piran. Nakar smo šli peš navzdol do cerkve sv. Jurija, kjer smo si jo nekateri ogledali. Od cerkve je bil lep razgled na Tartinijev trg in ves Piran. Nato smo šli navzdol na sam Tartinijev trg in si na hitro ogledali Piran. Naš avtobus nas je že čakal na avtobusni postaji, od koder nas je zapeljal proti hotelu na kosilo. Po kosilu se je zabaval vsak po svoje. Po večerji je bila spet glasba. Vsak je lahko plesal ali kaj popil in tako zadovoljen odšel spat.

Četrtek – šesti dan našega bivanja na morju. Tudi tokrat smo se nekateri zbrali po zajtrku pri avtobusu in se odpeljali v Italijo. Na tržnici smo si najprej ogledali, kaj bi bilo lepega in primernega za našo denarnico, ki je bila že bolj suha kot debela. A vendar, če si skrbno pogledal, si tudi za majhen denar marsikaj dobil za gospodinjstvo ali za svoje najdražje. Zadovoljni smo odhajali s tržnice. Posebno še zato, ker smo lahko plačevali tudi s tolarji, kar prejšnja leta ni bil običaj. Ponosni na svoj tolar smo odšli v hotel. Spet nas je čakalo kosilo. Po kosilu in večerji je vsakdo izkoristil prosti čas po svoji želji. Nekateri smo se po večerji zadržali ob mizah, si kaj povedali in še spili kakšen kozarček vina ter ugotavljali, kaj vse smo doživeli na dopustu.

Za zaključek lahko rečem le to,
v hotelu Delfin bilo nam je lepó
hrana bila je dobra in obilna,
postrežba hitra in solidna.

Zato hvala vsem zaposlenim v hotelu Delfin,
ki so za nas tako lepo skrbeli,
da smo se prijetno imeli.

Sedmi dan našega dopusta je bil petek, to je bil dan našega odhoda z morja. Že po zajtrku

smo si pripravili prtljago za odhod in jo odnesli v avtobus. Odhod iz hotela Delfin smo imeli po kosilu. Ob 13. uri smo se zbrali pri našem avtobusu, si zaželeli še več takšnih dopustov in se odpeljali domov proti Lovrencu.

Na Pohorju smo mi doma,
tu naša je dolina lovrenška,
radi gremo v tuj kraj,
še raje se vrnemo nazaj.

Referent za rekreacijo
pri DU Lovrenc na Pohorju
Marija Javornik

EKONOMSKO PRAVNI KOTIČEK

1. DARILNA POGODBA

Večkrat se znajdejo nekateri upokojenici pred problemom, kako podariti nepremičnino otrokom ali vnukom, zato navajamo primer darilne pogodbe.

DARILNA POGODBA

SKLENJENA MED:

1. NN ....., rojen(a) ....., EMŠO ..... in
NN ....., rojen(a) ....., EMŠO .....,
oba stanujoča ....., kraj.....,
kot darovalca
in
2. NN ....., rojen(a) ....., stanujoč.....,
kraj ....., kot obdarjenec.

1.

Darovalca s to pogodbo podarjata in s tem prepuščata v izključno last in posest svojemu NN kot obdarjencu parc. .... v velikosti .....m², vpisani pri vl. št. ...., k.o. ...., kar obdarjenec sprejema.

2.

Darovalca izrecno dovoljujeta, da se na parceli št. .... navedeni pod točko 1. te pogodbe vpiše kot izključni lastnik obdarjenec do celote. (lahko tudi do polovice ali četrtine, itd.)

3.

Vrednost parcele iz 1. točke te pogodbe znaša ..... SIT.

Kraj in datum .....

Obdarjenec:

Darovalca:

Pripomba: Če je v istem vložku vpisana še kakšna parcela, se mora tekst v 2. točki pogodbe glasiti: "Da se za parc. št. .... odpre nov zemljiškoknjižni vložek (v isti k.o.) in se v novoustanovljeni vložek vpiše kot izključni lastnik obdarjenec do celote."

2. VARSTVENI DODATEK

Za varstveni dodatek lahko zaprosi upokojenec, ki ima manjšo pokojnino od 38.079,00 SIT. Pravičica in višina varstvenega dodatka je odvisna tudi od števila družinskih članov, delovne dobe itd.

Uživalci predčasne pokojnine nimajo pravice

do tega dodatka. Podatki dobljeni in veljavni na dan 16. 10. 1995. Tel.: 223-421 int. 266

3. POGREBNI STROŠKI

Pogrebni stroški se pokrivajo do zneska 71.930 SIT. Podatki dobljeni in veljavni na dan 16. 10. 1995. Tel.: 223-421

4. CERTIFIKATI

Ponovno poudarjamo, da je nesmiselno še zadrževati certifikate doma. Sedaj je vendar že skrajni čas, da jih zaupamo določenim investicijskim družbam. Država je podaljšala rok zbiranja certifikatov do 30. septembra 1996. Pri našem društvu še vedno zbiramo certifikate za Kreditno banko Maribor, za Probanko Maribor in za Krekovo banko Maribor. Zbirali jih bomo vse do 30. 9. 1996.

5. DRUGE PODROBNOSTI ALI POMEMBNOSTI

Če umre zakonec, na katerega je registriran avto, ki ga je potrebno kmalu po smrti zakonca – čez mesec ali dva – registrirati, je možno opraviti registracijo na ime in priimek umrlega zakonca na podlagi mrliškega lista. Ta postopek se lahko opravi le enkrat.

Jože Javornik, oec.

ZA DOBRO VOLJO

NA AVTOBUSU

Dve upokojenki se pogovarjata. Prva tarna: "Tako je hudo, jaz mojega zjutraj ne morem gor dobiti." Druga pa hitro doda: "Ja, jaz pa mojega težko dol dobim."

BUKEV STA PODIRALA

Zgodilo se je v časih, ko so žagali še z ročnimi žagami. Pa Tevžek in Jaka podirata debelo bukev. Drevo je bilo nagnjeno in ko je padalo, jo je razcepilo in padlo na Tevžeka. Bil je takoj mrtev. Čez leto se srečata Tevžekova vdova in žena še živečega Jaka. Ta nagovori vdovo in ji pravi: "Ti uboga sirota. Menda Ti gre slabo, ko si ostala sama z otroki." Vdova odgovori: "Kje pa. Sedaj mi gre boljše kot prej. Od podjetja sem dobila naročilnice in si nakupila pohištvo za kuhinjo in spalnico, obleke za sebe in otroke in lepo pokojnino dobim, da res lahko živim." Nato Jakova žena reče: "Tak glej, naš butelj je pa takrat vstran skočil!"

LOČITEV

Dve prijateljici se pogovarjata, pa prva pravi: "Jaz se bom ločila od moža, od postelje in od mize." Druga reče: "Siromak, a jesti tudi ne more več."

Drago Brezovnik

Vse sproti potrošim, karkoli imam.

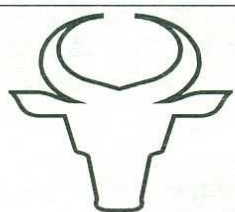
Zastonj se sprašujem,
zakaj vse izdam,
draginja je taka,
da nisem ji kos,
saj poleg le vsega,
postal bom še bos.
Na morje bi moral
ljubezen si najd,
brez dnarja ne morem,
bq rekla mi: "Hajd".
Še leta so stekla,
le kam so mi ušla,
ko bi še katera mi rekla,
da vada me ima.

Marija Verovnik

"LUMPEKA"

Prvi je Gašper - modrijan,
drugi navihane Urban,
čeprav velika prijatelja,
se pogosto zavrata.
Gašper taka je pojava:
resne misli, brihtna glava,
Urban pa silno je nabrit,
kot lisička zvit.
Gašper bratca rad osvaja,
vendar mu preveč nagaja,
Urbanu hitro kri zavre
in že skoči mu v lase.
Ni se še polegel smeh,
že so solze v očeh,
jaz pa pravim, zlata sta,
babičina "lumpa" dva.

Lojzka Šumer

MESARIJA JAVORNIK
Gornji trg 40, Lovrenc na Pohorju
Telefon: (062) 675-147

Odpiralni čas:
vsak dan od 8. do 13. ure
in v sredo ter petek še od 15. do 17. ure

**NUDIMO VSE VRSTE MESA IN MESNIH IZDELKOV
DOMAČE IZDELAVE**

Cenjenim kupcem - strankam želimo vesele božične praznike in veliko uspehov in sreče v novem letu 1996

bije "GOZDAR"

Frešer Martina
Činžat 17a, Fala
Telefon: (062) 675-153

NUDIM:

- vse vrste jedač in pijač
- domači narezek z domačo zaseko - vse po naročilu

Prostori so primerni za zaključne družbe in za poroke
Letni vrt v bujnim zelenju je primeren za goste do 200 oseb

Vsem našim gostom želimo srečno novo leto 1996

KMETIJSKA ZADRUGA

Lovrenc na Pohorju, z.o.o., Gornji trg 60

Tel.: 062/675-122, 675-144

DEJAVNOST: - odkup lesnih asortimentov;
- kmetijstvo;
- trgovina

Se priporočamo!

Vsem poslovnim partnerjem in sodelavcem želimo
vesele praznike in srečno novo leto 1996

PENZION "JULIJA" - DARJA Savič

Ob Radoljni 89, Lovrenc na Pohorju

Telefon: 062/675-140

Nudimo penzione s prenočišči (12 ležišč)
in ostale gostinske usluge.

Nudimo vse vrste jedi po naročilu.

Odpiralni čas:
vsak dan od 9. ure do 23. ure
petek in sobota od 9. ure do 2. ure zjutraj.

Vsem našim gostom želimo vesele praznike
in srečno novo leto 1996

JOŽE PETRIČ "SERVIS"

ZASTAVA-FIAT - TAS-VW - PRANJE VOZIL

Gornji trg 38, Lovrenc na Pohorju

Telefon: 062/675-190

**A
V
T
O
V
L
E
K
A**

Opravljam: - vsa popravila na osebnih vozilih;
- generalna popravila, kleparska dela;
- ličarska dela, montaža gum in pranje vozil.
Delovni čas: od 8.-12. in od 14.-17. ure in
v soboto od 8.-12. ure

Pridite in zadovoljni boste!

**VSEM STRANKAM ŽELIM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO 1996**

TURISTIČNO DRUŠTVO LOVRENC NA POHORJU

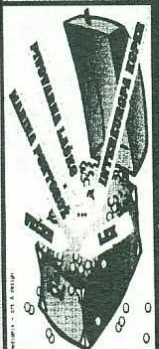
Obiščite lovrenško Pohorje!

- kjer je čudovit z ozonom prepojen planinski zrak;
- kjer so lepi gozdovi bogati z gozdnimi sadeži in zdravilnimi zelišči ter
- dostopi po cestah do okoliških kmetij in razglednih postojank.

Pričakujejo vas prijazni pohorski ljudje,
gostišča z dobro postrežbo ter
sankališča in smučišča.

KBMInfond
4. skladišče INFOND GRAD

Vpisna mesta:
vse poslovne
enote Nove KBM
in Zavarovalnice
Maribor na
Štajerskem in
Goriškem

RADA KOZIKAR
Gornji trg 40, Lovrenc na Pohorju
Tel.: 062/675-450 (doma)

MOŠKO
IN **ŽENSKO**
FRIZERSTVO

Vsem strankam želim vesele božične praznike
in srečno novo leto 1996

CVETLIČARNA LOKVANJ

Majda Grušovnik
Gornji trg 48, Lovrenc na Pohorju
V nujnih primerih pokličite 671-401

NUDIMO: - poročne šopke
- vence in ostale cvetlične aranžmaje
- sveče po ugodnih cenah.

Delovni čas: delavnik od 9. - 16. ure
sobota od 8. - 13. ure

Vsem zvestim strankam želimo vesel božič
in srečno novo leto 1996

klas d. d.
trgovsko podjetje p.o.

62000 maribor
ptujska c. 95
tel.: 062/411-239

Trgovsko podjetje "KLAS" Maribor se priporoča
z bogato izbiro prehranbenega in neprehranbenega
blaga za dom in gospodinjstvo v naših štirih prodajalnah
v Lovrencu na Pohorju in Činžatu.
Blago nudimo potrošnikom po najugodnejših pogojih.

TP "KLAS" MARIBOR za naše potrošnike

GLASILO LOVRENŠKI UPOKOJENEC . IZDAJA DU Lovrenc na Pohorju . UREDNICA in lektorica Matilda Vresnik . ČLANI uredniškega odbora: Dušan Fornezzi, Jože Javornik, Lojzka Šumer . ZALOŽBA: DU Lovrenc na Pohorju . ZA ZALOŽBO in pripravo za tisk Jože Javornik
TISK: Dravska tiskarna Maribor . NAKLADA 400 izvodov . december 1995

firma Manfreda d.o.o.
Lovrenc na Pohorju

Trgovsko **transportno** in proizvodno
podjetje na debelo in drobno ter
prodajo lesnih in kovinskih izdelkov.

Priporočamo se za uspešno sodelovanje.

Vsem poslovnim partnerjem in sodelavcem
želimo srečno in uspešno novo leto 1996.

ČREŠNAR ANTON **PREVOZNIŠTVO** s.p.
Pot Šercerjeve brigade 3, Lovrenc na Pohorju
Tel.: 062/675-173

OPRAVLJAM
JAVNE
PREVOZNE
STORITVE

Želim vsem naročnikom vesele božične praznike
in srečno novo leto 1996

GOSTILNA "KORES" V PUŠČAVI
Olga Kores
Kumen št. 1
Lovrenc na Pohorju
Tel.: 062/675-138

Primerno za zaključne družbe; jedi po naročilu;
postrvi in lignji; domača vina; prijetna zelena okolica;
možnost kratkih sprehodov v naravo; romarska cerkev;
poroke, praznovanja.

Odpiralni čas: vsak dan od 9. do 23. ure in
v petek in soboto od 9. do 24. ure.
Ob ponedeljkih zaprto.

Spoštovana upokojenka,
spoštovani upokojenec!

Zahvaljujemo se vam
za zaupanje in Vam
želimo vesel Božič
in srečno novo leto 1996 ter obilo zdravja
in osebnega zadovoljstva.

Nova KBM d.d.